

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2C/167/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212204611
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2014:8212204611.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Debt Finance AG, Industriestrasse 13C, 6300 Zug, zast. JUDr. P. Š., advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, proti žalovanému P. V., K. B. XXX XX B., X. X. XXXX/XX, K..Č.. Z. Z. F., zast. opatrovníkom P. V., Z.. XX.X.XXXX, B. XXX XX B., X. X. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, 909 01 Skalica, zast. JUDr. P. A., advokátom so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie 820,80 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

O trovách konania bude rozhodnuté v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca Profidebt Slovakia, s.r.o. sa žalobou zo dňa 28.5.2012 doručenej súdu dňa 15.6.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 820,80 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 219,08 € od 23.6.2008 do zaplatenia, zo sumy 219,08 € od 23.6.2008 do zaplatenia, zo sumy 140,78 € od 18.03.2008 do zaplatenia, zo sumy 139,46 € od 16.4.2008 do zaplatenia a zo sumy 102,40 € od 13.05.2008 do zaplatenia, spolu s trovami konania. Svoju žalobu odôvodňoval tým, že dňa 29.10.2007 uzavrel žalovaný so spoločnosťou Telefónica Slovakia, s.r.o. (ďalej aj predchodca žalobcu) žiadosť o uzavretie

zmluvy o pripojení, na základe ktorej sa zaviazal poskytovať služby telefónneho pripojenia v dohodnutom rozsahu a žalovaná sa zaviazala platiť odplatu za dohodnuté služby. Žalovaný neuhradil sumy 140,78 €, 139,46 €, 102,40 € za poskytnuté služby na základe predložených faktúr. Suma 438,16 € predstavuje zmluvnú pokutu za porušenie zmluvných podmienok. Pohľadávka bola zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.11.2011 postúpená postupom Telefónica Slovakia, s.r.o. postúpená na žalobcu, spolu s príslušenstvom. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 06.12.2011 a zároveň bol vyzvaný na plnenie. Žalovaný na výzvu nereagoval.

Keďže sa súdu nepodarilo zistiť pobyt žalovaného, bol mu v súlade s § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovený opatrovník pre konanie.

Žalovaný ani jeho opatrovník sa k veci nevyjadřili.

Dňa 7.5.2013 bolo súdu doručené oznámenie Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ o vstupe vedľajšieho účastníka do konania na podporu žalovaného. Vedľajší účastník namietal premlčanie pohľadávky, keďže bola uplatnená na súde po uplynutí 3 - ročnej premlčacej doby. Žaloba bola podaná

po uplynutí 3 rokov odo dňa, kedy mohol právo vykonať po prvý raz, po splatnosti tej - ktorej faktúry. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 €, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 156 ods. 1 prvá veta, ods. 3 O.s.p., rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Keďže v tomto prípade je predmetom konania zaplatenie sumy 820,80 eur, teda jedná sa o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p.), súd v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. vo veci nenariadil pojednávanie a v zmysle § 156 ods. 1 prvá veta, ods. 3 O.s.p. rozsudok verejne vyhlásil dňa 26.11.2014. Účastníci sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

Aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní je založená zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.11.2011, ktorou postúpil postupca Telefónica Slovakia, s.r.o. na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 31.1.2014 bola pohľadávka postúpená na obchodnú spoločnosť Intrum Justitia Debt Finance AG. Zmena účastníkov konania bola pripustená uznesením tunajšieho súdu zo dňa 25.8.2014, č.k. 2C 167/2012-86.

Na základe Žiadosti o uzatvorenie zmlúv o pripojení (dve zmluvy) zo dňa 29.10.2007 boli aktiváciou SIM kariet uzatvorené zmluvy o pripojení medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným (telefónne čísla XXXX XXX XXX - služby O2 Pre mňa 130 a XXXX XXX XXX - služby O2 Pre mňa 130. V zmysle Dodatkov k zmluvám zo dňa 25.10.2007 - čl. II bodu 2.3 je užívateľ povinný pri porušení zmluvných povinností zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 6.600,- Sk (219,08 eur). V bode 2.1 bola dohodnutá viazanosť zmluvou a to na 12 mesiacov.

Právny predchodca žalobcu za ním poskytnuté služby vyfakturoval žalovanému sumu 140,78 € (4.241,- Sk) faktúrou č. 1000366330 splatnej dňa 17.03.2008, sumu 139,46 € (4.201,50 Sk) vyúčtovanú faktúrou č. 1000446075 splatnej dňa 15.4.2008, sumu 102,40 € (3.085,- Sk) vyúčtovanú faktúrou č. 1000539595 splatnej dňa 12.05.2008 a sumu 2 x 6.600,- Sk (2 x 219,08 eur) splatnej dňa 22.06.2008 (zmluvnú pokutu za porušenie zmluvných povinností uhrádzať cenu poskytnutých služieb).

Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 06.12.2011 oznámil postúpenie pohľadávky a vyzval žalovaného na uhradenie sumy 820,80 eur.

Podľa § 43 ods. 1, 2 Zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 5 ods.7 cit. zák. účastník je ten koncový užívateľ, ktorý uzavrel s podnikom poskytujúcim verejné služby zmluvu o pripojení.

Podľa § 42 ods.1 písm. a) cit. zák. podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa účtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods.2 písm. b) cit. zák. účastník má právo na poskytnutie verejnej služby rozsahu dohodnutom v zmluve a za cenu podľa tarify.

Podľa § 42 ods.4 písm. a) a b) cit. zák. účastník je povinný používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami a platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (účinného v čase vzniku právneho vzťahu, ďalej OZ) ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 517 ods.1, 2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 OZ spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1.-4. OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
 - b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
 - c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
 - d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
 - e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
 - f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
 - g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
 - h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli,
 - i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
 - j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.
- Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9), odkaz na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že na základe žiadosti o uzatvorenie zmlúv o pripojení (dve zmluvy) zo dňa 29.10.2007 boli aktiváciou SIM kariet uzatvorené zmluvy o pripojení medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným (telefónne čísla 0948 260 296 - služby O2 Pre mňa 130 a 0948 544 584 - služby O2 Pre mňa 130. V zmysle Dodatkov k zmluvám zo dňa 25.10.2007 - čl. II bodu 2.3 je užívateľ povinný pri porušení zmluvných povinností zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 6.600,- Sk (219,08 eur). V bode 2.1 bola dohodnutá viazanosť zmluvou a to na 12 mesiacov. Právny predchodca žalobcu za ním poskytnuté služby vyfakturoval žalovanému sumu 140,78 € (4.241,- Sk) faktúrou č. 1000366330 splatnej dňa 17.03.2008, sumu 139,46 € (4.201,50 Sk) vyúčtovanú faktúrou č. 1000446075 splatnej dňa 15.4.2008, sumu 102,40 € (3.085,- Sk) vyúčtovanú faktúrou č. 1000539595 splatnej dňa 12.05.2008 a sumu 2 x 6.600,- Sk (2 x 219,08 eur) splatnej dňa 22.06.2008 (zmluvnú pokutu za porušenie zmluvných povinností). V danom prípade bola zmluvná pokuta vyúčtovaná za porušenie zmluvnej povinnosti spočívajúcej v nezaplatení faktúr za poskytnuté služby. Na základe žalobcom predložených listinných dôkazov, súd nemal pochybnosti o tom, že si predchodca žalobcu splnil všetky povinnosti vyplývajúce z týchto zmlúv i dodatku a poskytoval žalovanému telekomunikačné služby v dohodnutom rozsahu. Rovnako súd nemal pochybnosti ani o tom, že si žalovaný svoje povinnosti z tejto zmluvy

nesplnil, a to povinnosť zaplatiť cenu za poskytované telekomunikačné služby riadne a včas.

Aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní je založená zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.11.2011, ktorou postúpil postupca Telefónica Slovakia, s.r.o. na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 31.1.2014 bola pohľadávka postúpená na obchodnú spoločnosť Intrum Justitia Debt Finance AG.

Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 1.4.2004 vymedzuje zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ, aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ). Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre

spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Ako neprijateľné zmluvné dojednanie súd považoval dojednanie uvedené vo Všeobecných podmienkach týkajúce sa „dohody o voľbe práva - Obchodného zákonníka“, Všeobecné podmienky (čl. 16 - voľba práva) sú dané dodávateľom služieb - žalobcom a nie je v nich žiaden priestor na to, aby ich žalovaný ako spotrebiteľ mohol nejakým spôsobom ovplyvniť, resp. meniť či individuálne dojednať. Ustanovenie čl. 16 VP nemožno považovať za dohodu účastníkov o voľbe práva v zmysle § 262 ods. 1 Obch. zák.. Preto je súd názoru, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi (predchodcov žalobcu a žalovaným) za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Súd v tomto názore podporuje aj ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa s odkazom na použitie ustanovení Občianskeho zákonníka. Tým pádom súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka nielen na právne posúdenie vzniknutého právneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, ale aj na z toho vyplývajúce účinky omeškania či premlčania nároku.

Je nepochybné, že žalobca právo na zmluvnú pokutu odvíja od spotrebiteľských zmlúv, ktoré ako typové zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ

obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje. Zmluva o pripojení v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov je svojim charakterom občianskoprávnou zmluvou, hoci v Občianskom zákonníku nie je výslovne ako spotrebiteľská zmluva upravená (uvedené platí tak zo znenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka pred novelou č. 568/2007 Z.z., ako i po uvedenej novele s účinnosťou od 1.1. 2008). Vzťah medzi Občianskym zákonníkom a zákonom č. 610/2003 Z.z. má povahu vzťahu všeobecného predpisu a osobitného predpisu (lex specialis). Je nepochybné, že predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a odporca vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka). Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

Uvedené súd konštatuje z toho dôvodu, že práve zmluvné dojednania obsiahnuté v zmluvách týkajúce sa zmluvnej pokuty považuje súd za neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty a uznáva jej vzťah aj k úrokom z omeškania, t.j., že zmluvná pokuta obstoí aj popri uplatňovaných úrokoch z omeškania. Pokiaľ ide však o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Súd je názoru, že v spotrebiteľskom vzťahu by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že žalobca ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie

prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednaní by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné

správanie účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinnosti (§ 53 ods. 4 písm. k Občianskeho zákonníka terajšieho znenia). Kladie sa tým veľký dôraz hlavne na dodávateľa, ktorý pripravuje obsah zmluvy, ktorý obsah zmluvy spotrebiteľ už nijako neovplyvňuje, aby bol náležite opatrný a dôsledný aj pri dojednávani vedľajších zmluvných dojednaní, ako je zmluvná pokuta. Len týmto spôsobom sa efektívne zabezpečí, aby slabšia strana v spotrebiteľských zmluvách bola dostatočne informovaná o následkoch nesplnenia povinností a len týmto sa vypestuje vzťah dôvery spotrebiteľa k dodávateľom.

V danej veci zmluvnú pokutu tak ako je dojednaná v zmluve považuje súd ako neprimeranú sankciu, a to s poukazom na viaceré aspekty. Z hľadiska času dodávateľ vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia ceny dôjde k ukončeniu zmluvy napríklad jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na jeho začiatku. Rovnako je bez akéhokoľvek významu to, akú cenu služieb spotrebiteľ nezaplatí, t.j. či nezaplatí napríklad len cenu dojednaného mesačného poplatku, alebo nezaplatí cenu v dôsledku prekročenia tejto sumy aj niekoľkonásobne vyššiu (v tomto smere dodávateľ až do prerušenia služby spotrebiteľa nijako neobmedzuje). Zmluvná pokuta patrí dodávateľovi podľa zmluvného dojednaní aj v prípade, ak nedôjde k ukončeniu zmluvy, pretože stačí len úkon spotrebiteľa, ktorý smeruje k ukončeniu zmluvy, pričom ukončenie ako také vôbec nemusí ani nastať. Takáto výška zmluvnej pokuty, ktorá je dojednaná rovnako vo všetkých zmluvách, predstavuje neprimerane vysokú sankciu za nesplnenie povinností, ku ktorým sa zaplatenie zmluvnej pokuty dojednálo.

Rozhodujúce je, že problémová zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa a subjektívny postoj zmluvných strán (Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.09.2011, sp. zn. 6Co 113/2010).

Vzhľadom k tomu, že zmluvná pokuta je dojednaná ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy, na ktoré sa vzťahuje okrem iných predpisov i osobitná úprava v Občianskom zákonníku, a to v § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka a neprimerane vysoká zmluvná pokuta je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou takéhoto dojednaní ako neprijateľná zmluvná podmienka (§ 53 ods. 4 OZ), v spotrebiteľských zmluvách preto nie je možné využiť tzv. moderačné právo upravené v § 545a Občianskeho zákonníka (terajšieho znenia). Neprijateľná podmienka je neplatná ako taká, preto nemožno znižovať neplatne dojednanú zmluvnú pokutu.

Za nedôvodný preto súd považoval návrh žalobcu, ktorým sa domáhal zaplattenia zmluvnej pokuty zo zmluvy v sume 2 x 219,08 eur. Ak teda odvodzuje žalobca svoj nárok na zmluvnú pokutu z neprijateľnej zmluvnej podmienky, súd mu z tohto dôvodu nemôže priznať právo na plnenie. Tým viac, že slovenské súdy už opakovane právoplatne judikovali neprijateľnosť takýchto zmluvných podmienok a § 53a ods. 1 OZ (v účinnom znení) zakazuje dodávateľovi (predchodcovi žalobcu) používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. V tomto súd poukazuje na rozhodnutia súdov : Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.06.2011, s.p zn. 2Co 137/2010, zo dňa 20.09.2011, sp. zn. 6Co 113/2010, zo dňa 09.05.2011, sp. zn. 18Co 136/2010, Okresného súdu Prešov zo dňa 16.08.2010 sp. zn. 17C

112/2010. Navyiac vedľajší účastník namietať nároku, preto bolo potrebné zaoberať sa jej dôvodnosťou. Súd poukazuje aj na znenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., v zmysle ktorého je súd povinný zaoberať sa otázkou premlčania nároku z úradnej povinnosti aj bez námietky.

Súd posudzoval námietku premlčania a plynutia premlčacej doby podľa ustanovení Občianskeho zákonníka tak ako je vyššie konštatované.

Právny predchodca žalobcu za ním poskytnuté služby vyfakturoval žalovanému sumu 140,78 € (4.241,- Sk) faktúrou č. 1000366330 splatnej dňa 17.03.2008, sumu 139,46 € (4.201,50 Sk) vyúčtovanú faktúrou č. 1000446075 splatnej dňa 15.4.2008, sumu 102,40 € (3.085,- Sk) vyúčtovanú faktúrou č.

1000539595 splatnej dňa 12.05.2008 a sumu 2 x 6.600,- Sk (2 x 219,08 eur) splatnej dňa 22.06.2008 (zmluvnú pokutu za porušenie zmluvných povinností).

Z uvedeného teda vyplýva, že žalobca - veriteľ si mohol prvýkrát uplatniť pohľadávku vyplývajúcu zo zmlúv o pripojení na súde dňom nasledujúcim po dni splatnosti tej - ktorej faktúry, teda dňom 18.3.2008, 16.4.2008, 13.5.2008 a 23.6.2008. Je zrejmé, že 3 - ročná premlčacia doba márne uplynula u všetkých uplatnených práv vyplývajúcich z predložených faktúr. Keď bola žaloba podaná na súde dňa 15.6.2012, bola už podaná po uplynutí premlčacej doby (ktorá podľa názoru súdu uplynula najneskôr dňa 23.6.2011) a preto súd vyhovel námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom žalovaným a to s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu súdu týkajúcu sa posúdenia zmluvného vzťahu ako vzťahu občianskoprávneho vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy a z neho vyplývajúcej ochrany spotrebiteľa a použitia Občianskeho zákonníka na posúdenie otázky premlčania nároku žalobcu.

Keďže vedľajší účastník na strane žalovaného vzniesol námietku premlčania nároku, ktorú súd považoval za dôvodnú a na ktorú musel súd prihliadať aj z úradnej povinnosti, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia podľa § 151 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.